

обстоятелства, що трѣбаше да сторимъ? — Рѣшихми се да пишемъ на горѣупомянутитѣ Чиновници, които бѣхѣ дохождали тукъ като Коммисари по тоя вопросъ, и да ги помолимъ да представятъ на висшето централно Правителство въ Цариградъ: „че ако се назначи Неофитъ за Търновски Митрополитъ, и се завърни тукъ, могатъ negli да се случятъ опасни за Правителството случки.“ Това нѣ точно и извършихми. Въ отговоръ на това наше писмо, тѣ ни явихѣ, че съобщили всичко изложенное въ писмото ни Г-ну Министру на Вншнитѣ дѣла, и че той се благоволено обѣщаль, че ще испълни молбатѣ ни и пр. Слѣдъ малко време, ний се дѣйствително увѣрихми, че Министра заповѣдалъ писмено на гръцката Патриаршія, да не праща вече тукъ Неофита за Митрополитъ, но друго; и въ слѣдствие на това, работитѣ по духовната ни борба, зехѣ да зематъ у насъ едно по благопріятно направленіе. Най много же бѣ за мене радостно и утѣшително, че се избавихъ отъ зловнитѣ ногти на Неофита и отъ лукавитѣ и опропастителни за мене мрежи, въ които се мѣчяха да ме заплетжтъ тукашнитѣ му зловни привърженници, за която цѣль, употрѣбываха разнovidни ниски средства. За мое счастіе обаче, и за да мож да се запазя отъ коварнитѣ интриги на Неофитовитѣ тукашни привърженници, азъ приехъ по него време едно писмо отъ одного отъ правителственнитѣ Коммисари, написано на френски, и въ което между другото пишаше ми и това: „Ако знаяха твоитѣ съотечественници какво добро имъ желайте и струвате, и колко пожертвованія за тѣхъ правите, трѣбваше да ви обсыпятъ съ злато; но защото тѣ това не оцѣняватъ, бждете увѣренни че азъ щѣ ви помогнѣ въ всичко; и единственното ми желаніе е и ще бжде: да видя единъ день вашитѣ сжрдечни желанія испълненни и пр.“

— Като приехъ това писмо отъ високопоставенія по него време турски Чиновникъ, който бѣше дохождалъ тукъ като правителственъ Коммисаръ, по нашата духовна борба: азъ се насжрдчихъ и схвзехъ пакъ дерзость и не щѣхъ да зная вече коварнитѣ интриги на народнитѣ наши изверги, които всичко и всѣкого жер-